

ARNALDO DANTE MARIANACCI

A szegedi vonat

Szavak vámpírja vagy, József Attila,
s engem végtelen félelemmel tölt el
a rejtélyes gondolatfolyam,
hogy tágas a világ, s hogy
e madár könnyű röpte
a létet elragadta.
Soraid a határtalan mezőkkel keverednek
a forró nyáresti fényben,
s a vonat lassan halad Szeged felé.
Mit gondol vajon a tágas világról
az a kacér, angyalarcú lány,
ahogy az üres fülkében nyújtózkodva
könyököl, mint Canova Paolinája
kíméletlen és szeszélyes,
mesterkélt könnyel tűri
a betolakodó utazó lopott pillantásait.
Mit se tud tán József Attila sorairól,
mosolyog csak, és pusmog a mobilba,
a foga ragyogó hófehér,
kristálypillantása
az egyre kuszább ritkás erdőbe vész.

SZIRTI BEA fordítása